

ת"ד 9727/06/18 - מדינת ישראל נגד חן עזרא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

20 אוקטובר 2021

ת"ד 9727-06-18 מדינת ישראל נ' עזרא

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד תומר יצחקי

המאשימה

נגד

1 חן עזרא

באמצעות עו"ד ולדי טטלבוים

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על בסיס הודאתו, **בנהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה כשהרמזור אור אדום, וחבלה של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 5.11.17, סמוך לשעה 6:47, נהג הנאשם משאית, תוצרת "דאף", מ.ר. 8478252, כביש 70, מכיוון דרום לצפון, סמוך לצומת עם כביש 781. באותה עת הגיע רוכב קטנוע, מ.ר. 2027279, מכיוון כביש 781 לכיוון הצומת עם כביש 70. הנאשם גרם לתאונת דרכים בכך שנהג ברכבו בקלות ראש, נכנס לצומת וחצה את קו העצירה, כשהרמזור בכיוונו אדום, וחסם את דרכו של רוכב קטנוע שהגיע מימין, ונכנס לצומת באור ירוק, והתנגש בו.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב והנהג המעורב נחבל חבלות של ממש, בדמות קרע בטחול, שברים מרובים באגן עם המטומה מסביב, שבר קווי ביזי רוחבי משמאל, שבר מרוסק בעצם אילאום, שברים בסקרום דו צדדי, שבר דיסלוקציה של חלק דיסטלי של הסקרום, שבר באיסכום משמאל, שברים קוים עם תזוזה ברמוס פוביס תחתון דו צדדי, שבר מרוסק בפוביס מימין, שבר מרוסק בקיד קדמי ומדיאלי של אצטבולום שמאלי עם מעורבות של משטח מפרקי, שבר בשליש אמצעי של קלויקולה שמאלי, שבר מרוסק באספקט אחורי ולטרלי של צלעות שמאליות, קרעים במעי הגס, שבר של האיליון משמאל, שבר סיגמנטלי של רמוס פובהיס משמאל עם תזוזה של הפגרמנט השבר דיסטלי, שבר מרוסק של הימפזיס פוביס, שבר קיר קדמי של האצטבולום שמאל, שבר דניס 1-2 מימין, שבר רמוס פוביס מימין, תזוזה נכרת ופגיעה נכרת בגלוטאלים משמאל, המטומה גדולה עם תזוזה משמעותית של השבר. נאלץ לעבור ניתוחים רבים, קיבועים, כריתת טחול, תפרים, אושפז בבית החולים בין המועדים 5.11.17-16.11.17.

3. המאשימה עתרה לעונש של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, שבין 4 ל-8 חודשים, מאסר על תנאי, שלא יפחת מ-8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה שלא תפחת מ-4 שנים, פסילה על תנאי ארוכה ומשמעותית, קנס מרתיע ופיצוי. צוין שמתחם הענישה כולל רכיב מאסר, שבין 4 ל-8 חודשים, ורכיב פסילה, שבין 4 שנים ל-6, ועונשים נלווים. צוין שרף הרשלנות גבוה, היות שמדובר בעבירה של אי ציות לאור אדום ותוצאת התאונה קשה. בעקבות התאונה נקבעה לרוכב האופנוע דרגת נכות בשעור של 91%, וכעולה מהתיעוד הרפואי, עד היום נזקק הנאשם לטיפול רפואי ולשיקום.

הנאשם, יליד 1984, נוהג משנת 2002 ולחובתו 19 הרשעות קודמות, במגוון עבירות, בהן עבירה דומה של מעבר באור אדום. ב"כ המאשימה ציין ששוחח עם הנפגע בטלפון, וזה מסר שהנאשם אינו צריך לאחוז יותר ברישיון נהיגה, ושלא הומצא תיעוד רפואי לדרגת הנכות. הוגש סיכום אשפוז נפגע עבירה, מיום 16.11.17 (ת/3), ובית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

ההגנה עתרה מנגד, לאמץ את המלצת תסקיר המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, צו מבחן ופסילה מסווגת, כך שלא תחול על רכב פרטי. נטען שהנאשם, צעיר, בן 36, מנהל אורח חיים נורמטיבי, נשוי ואב ל-3, נעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד, בהתחשב בכך שמדובר בנהג מקצועי, ומאז התאונה חלפו 4 שנים. הוטעם שהתאונה אינה מאפיינת את נהיגתו של הנאשם, כעולה אף מהתסקיר, והנאשם הודה בעבירות שמיוחסות לו, וחסך מזמנו של בית המשפט. שירות המבחן התרשם שהנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו, וניסה לדרוש בשלומו של הנפגע. נטען שרף הרשלנות בתאונה נמוך במיוחד ומתחם העונש ההולם אינו כולל מאסר, ובדרך כלל אינו כולל מאסר על תנאי. בנסיבות העניין ונוכח חומרת הפגיעות, מתחם העונש יכול לנוע ממאסר על תנאי ועד להטלת של"צ ואשר לרכיב הפסילה נטען שזה נע בין 3 ל-19 חודשים, ובנסיבות העניין יש להטיל עונש ברף הבינוני-תחתון. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. צוין שהנאשם היה מצוי בפסילה מנהלית למשך 60 יום במסגרת תיק זה. הסנגור עתר לסיווג הפסילה על משאית בלבד, או לפיצולה כך שהפסילה על משאית תהא ארוכה ועל רכב פרטי קצרה. זאת, היות שהתאונה התרחשה בעת שהנאשם נהג במשאית, מאז התאונה הנאשם אינו מתפרנס עוד כנהג משאית, וזקוק לרישיונו ברכב הפרטי לפרנסתו ולפיזור ילדיו. נטען שדרגת הנכות לא נתמכה בתיעוד.

הנאשם טען לפני לעונש, הביע חרטה על הארוע, ציין שנוטל אחריות מלאה על מעשיו ומאז הארוע לא חזר לנהוג על משאית. עוד ציין שביקש לשוחח עם הנפגע ולהביע חרטה על הארוע, אולם הדבר נמנע ממנו נוכח חשש לשיבוש הליכים.

תסקיר המבחן

4. מתסקיר המבחן, מיום 12.7.21, עולה שהנאשם, בן 36, נשוי ואב ל-3 (בגילאי 14-6), משתי מערכות נשואים, ועובד בשנתיים האחרונות כעצמאי בתיווך. עד למועד ביצוע העבירות עבד כנהג משאית, ולאחר מעורבותו בתאונה התקשה להמשיך בעיסוקו זה. צוין שהנאשם עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי, מבטא חרטה אמיתית על מעורבותו בעבירות וחווה את הארוע ותוצאותיו כטראומטי. להערכת שירות המבחן מעורבותו בעבירות חריגה להתנהלותו בדרך כלל, ונראה שמאפייני אישיותו החיוביים לצד ההליך המשפטי, תורמים בהפחתת הסיכון להישנות עבירה בעתיד. בהינתן האמור, ונוכח המוטיבציה שהביע הנאשם בהשתלבות בהליך טיפולי, הומלץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב בהליך טיפולי, והטלת צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, כעונש חינוכי שיקומי.

דין והכרעה

5. הערך החברתי שנפגע מנהיגתו של הנאשם, הוא ערך השמירה על שלמות הגוף ועל הבטחון האישי של כל אדם.

ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, נאמר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".

בע"פ 8191/08 עאוני גבארה נ' מדינת ישראל (מיום 24.5.10), התייחס בית המשפט לתוצאות הטרגיות העשויות להיות לכניסה לצומת באור אדום, ולענישה המחמירה שיש לנקוט כלפי נהג שבחר לטול את הסיכון הכרוך בכך:

"בהיכנסו לצומת באור אדום במהירות בה נהג, נטל המערער סיכון מודע לכך שמעשהו עלול להסתיים בתוצאה קטלנית. למרבה הצער והיגון, הסיכון אכן התממש, ובצידו טרגדיה משפחתית קשה וכואבת. התנהגותו הפזיזה של המערער גדעה את חייהם של זוג הורים צעירים באיבם, והותירה את שלשת ילדיהם הקטינים יתומים מאב ואם, פצועים בגוף ומצולקים בנפש, פגיעות אשר ספק אם בידי חלוף הזמן לרפא. בחירתו של המערער להתעלם מחוקי התנועה תוך נטילת הסיכון העצום הטמון במעשהו, כל זאת במטרה "להרוויח" שניות ספורות, משקפת במדויק את הלך הרוח הפושה במחוזותינו כנגד רע מזה שנים, הלך רוח אשר הדעת אינה סובלת ואשר יש להילחם בו מלחמת חורמה.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל**:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

6. סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונות דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום, ולעניין זה, ראה עפ"ת 13694-01-14 **שגב נגד מדינת ישראל**, עפ"ת 62536-01-13 **סבן נגד מדינת ישראל**.

7. ברעפ 1848/10 **ניצה אלסטר נ' מדינת ישראל** - בעבירות של אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש וגרימת נזק, כתוצאה מהתאונה נוסעת ברכב המעורב נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לאשפוז לתקופה ממושכת, נגזרו פסילה בפועל למשך חמישה חודשים, **פסילה על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 3,000 ש"ח**. ערעור שהגישה המשיבה התקבל **והפסילה הועמדה על 10 חודשים** כשיתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. צוין שיש לתן משקל לעברה המכביד ולתוצאותיה הקשות של התאונה. צוין כי לזכותה של המבקשת יש להביא בחשבון את האחריות שלקחה על מעשיה, אולם היא עשתה כן לאחר שנשמעו חלק מהראיות. בית המשפט העליון דחה בר"ע שהוגשה.

8. בתד (י-ם) 3676-04-13 מדינת ישראל נ' חיים גפנר, (27.10.13), בעבירות של ציט לרמזור אדום, נהיגה בקלות ראש ונהיגה בדרך שגורמת נזק וחבלה של ממש נדון הנאשם לקנס בסך 3,000 ₪, פסילה לתקופה של 11 חודשים, פסילה של 10 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, וצו של"צ בהיקף של 150 שעות. כב' השופט מ' קסלסי, ציינה כי מהפסיקה עולה כי עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות הושתו על נאשמים בעלי עבר תעבורתי מכביד ואשר החבלה החמורה שגרמו הביאה את המעורב למצב של נכות מאה אחוז או צמח, ראה ע"פ 7094/04 בן זוויה ורד נ' מ"י מיום 2.2.05 שם הילד שנפגע נותר נכה בכיסא גלגלים או למשל עפ"ת 1471-01-08 אראיה נ' מ"י מיום 5.6.08 גם שם נותרה הילדה המעורבת נכה על כיסא גלגלים. במקרה דנן הפציעות של המעורב פחות חמורות, אם כי ילוו אותו עוד שנים רבות.

9. בעפת (מרכז) 30028-12-15 גד ברכה נ' מדינת ישראל (30.1.17), אליו הפנתה ההגנה, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש, כשהמערער לא שמר מרחק ופגע במשאית שלפניו, וכתוצאה מכך נקטעה רגלו של הנוסע שישב לצדו ונגרמו לו חבלות נוספות. בית המשפט המחוזי המיר את 5 חודשי המאסר בעבודות שירות, בצו של"צ בהיקף של 400 שעות ובצו מבחן לחצי שנה, ואת הפסילה שנקבעה למשך 4 שנים קיצר לתקופה של 11 חודשים והותיר את המאסר המותנה למשך 10 חודשים. צוין שמדובר ברשלנות ברף נמוך, בשילוב חלופי הזמן ונסיבותיו האישיות החריגות של המערער ועל רקע המלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר תפקודו והשפעת התאונה ותוצאותיה, כמו גם הענישה שהושתה עליו, ועל משפחתו.

10. ברעפ 11917/05 סיוון צפירי נ' מדינת ישראל - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. רכב המבקש סטה ברשלנות לנתיב הנגדי, התנגש ברכב המעורב, וכתוצאה מכך נחבלו המבקש, שתי נוסעות ברכבו, ולבתו נגרמו חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

12. בעפ"ת (תל אביב-יפו) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל (12.3.15), אליו הפנתה ההגנה, בעבירות של אי ציות לתמרור עצור, וחבלה של ממש, נהג אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים, נגזרו על המערער מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל, לנפגע אין בלבו על המערער, המערער מביע חרטה, ורשלנות המערער אינה גבוהה.

13. בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 זרחי נ' מדינת ישראל (16.6.14), נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים והמערער. בית המשפט קבע שרשלנותו לא הייתה גבוהה אלא רגעית. צוין שהמערער נהג חדש, הביע חרטה כנה, התנצל בפני הנפגעים, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. הנאשם נדון ל-120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור בנוגע לתקופת הפסילה, פסל את הנאשם ל-11 חודשים וביטל את הפיצויים.

14. עולה מהאמור שמתחם הענישה בתאונת דרכים, שגרמה לחבלה של ממש, תלוי בתוצאות התאונה, בנסיבות הארוע, בעבירות המיוחסות לנאשם, בעבר התעבורתי של הנאשם ובנסיבותיו האישיות.

בנסיבות של נהיגה בקלות ראש, וגרימת חבלה של ממש, כשהרשלנות בתאונה אינה מאפיינת את התנהלות הנאשם ככביש, ותסקיר המבחן ממליץ על שיקום, עמד בית המשפט על מתחם ענישה שכולל פסילה, החל מ-3 חודשים ועד לפסילה של מעלה משנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה על תנאי, קנס ולעיתים פיצוי לנפגע, וצו של"צ.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה

15. **ברעפ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (24.6.12)** בעבירות של אי-ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה רשלנית, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. המבקש, נהג אוטובוס, חצה צומת באור אדום ופגע ברכב בו נסעו אם ובתה בת ה-4, וכתוצאה מכך נגרמו להן חבלות קשות והן אושפזו למשך זמן רב. במסגרת הסדר טיעון, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לשנתיים ופסילה על תנאי. כב' השופט א' סטולר, מבית המשפט המחוזי, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי המבקש ירצה **6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח והפסילה תוארך ל-40 חודשים**, כשיתר רכיבי העונש יוותרו על כנם. בית המשפט העליון קיבל חלקית ערעור שהוגש והחליט כי יש להעמיד את עונש המאסר על **3 חודשי מאסר בפועל**, שלא בדרך של עבודות שירות כשיתר רכיבי העונש יוותרו על כנם.

מקרה זה חמור מהמקרה שלפני, שכן מדובר בנהג אוטובוס שפגע בשתי נוסעות ברכב שנגרמו להן חבלות של ממש.

16. **ברע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל (21.04.05)** ציין כב' השופט חשין שבמקרים של גרימת חבלות שאך כפסע ביניהם לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימלי הקבוע בסעיף 64 לפקודת התעבורה, במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב -ולגזור עונש של מאסר בפועל, בן 6 חודשים.

יצוין שכעולה מהתיעוד הרפואי שהוגש לפני, אין מדובר במקרה שהוא כפסע בינו לבין גרימת מוות, ומכאן שאין בעניין זה כדי להשליך על המקרה שלפני.

מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה

17. **בעפ"ת (חי') 4955-04-20 פאולה קולר נ' מדינת ישראל (8.6.20)**, אליו הפנתה ההגנה, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חציה בבטחה, והתנהגות הגורמת נזק לרכוש וחבלה של ממש, כשלהולכת הרגל נגרמו שברים באגן והיא אושפזה מספר ימים ועברה הליך שיקום ממושך, בית המשפט המחוזי הפחית את הפסילה, בת שנה, ל-**6 חודשים בלבד, והותיר את יתר רכיבי גזר הדין, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעת, על כנם**. צוין שמתחם העונש מתחיל ב-3 חודשים, ויש להתחשב בגיל המערערת, בעברה התעבורתי, הדומה למצב העדר עבר תעבורתי, הודאתה המידית ולקיחת אחריות, בצירוף השלכת העונש על מצבה המשפחתי.

המקרה שלפני חמור יותר הן בשל רף הרשלנות, הן בשל חומרת הפגיעה, ועל כן אין בעניין זה כדי להשליך עליו.

18. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בפסיקה, במתחם העונש ההולם, ובתסקיר המבחן, אני סבורה שהעונש ההולם את המקרה שלפני כולל רכיב של פסילה בת 11 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים.

הנאשם, בענייננו, נכנס לצומת, בעת שנהג במשאית, תוך אי ציות לאור אדום ברמזור, חסם את דרכו של רוכב קטנוע, שהגיע מימינו, ונסע באור ירוק ברמזור, והתנגש בו. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב והנהג המעורב נחבל חבלות של ממש. יצוין שעל נהג משאית מוטלת חובת זהירות מוגברת, בהיותו נוהג על רכב כבד, שההשלכות שעשויות להיות לנהיגה לא זהירה בו, הן הרות אסון.

רף הרשלנות בנסיבות אלה גבוה.

אשר לחומרת החבלה, כעולה מסיכום האשפוז, מיום 16.11.17 (ת/3), כתוצאה מהתאונה נגרמו לרוכב האופנוע חבלות של ממש בדמות קרע בטחול, שברים מרובים באגן עם המטומה מסביב, שבר קווי בזיז רוחבי משמאל, שבר מרוסק בעצם אילאום, שברים בסקרום דו צדדי, שבר דיסלוקציה של חלק דיסטלי של הסקרום, שבר באיסקום משמאל, שברים קווים עם תזוזה ברמוס פוביס תחתון דו צדדי, שבר מרוסק בפוביס מימין, שבר מרוסק בקיד קדמי ומדיאלי של אצטבולום שמאלי עם מעורבות של משטח מפרקי, שבר בשליש אמצעי של קלויקולה שמאלי, שבר מרוסק באספקט אחורי ולטרלי של צלעות שמאליות, קרעים במעי הגס, שבר של האיליון משמאל, שבר סיגמנטלי של רמוס פוביס משמאל עם תזוזה של הפגרמנט השבר דיסטלי, שבר מרוסק של הימפזיס פוביס, שבר קיר קדמי של האצטבולום שמאל, שבר דניס 1-2 מימין, שבר רמוס פוביס מימין, תזוזה נכרת ופגיעה נכרת בגלוטאלים משמאל, המטומה גדולה עם תזוזה משמעותית של השבר. נאלץ לעבור ניתוחים רבים, קיבועים, כריתת טחול, תפרים, ואושפז בבית החולים בין המועדים 5.11.17-16.11.17.

מדובר, איפוא, בחבלה קשה, שכללה שברים רבים, ניתוחים, כריתת טחול, ואשפוז.

המאשימה ציינה שלנפגע נקבעה דרגת נכות בשעור של 91% אולם לא הגישה כל אסמכתא לכך, כך שלא ניתן להתייחס לעניין זה. יצוין שלא הובא כל תיעוד נוסף לגבי מצבו של הנפגע כיום, ועד כמה התאונה מלווה אותו כיום, ויש לשקול זאת לקולא בגזר הדין.

ב"כ המאשימה טען שבשיחת טלפון עם הנפגע מסר זה שיש לשלול את רישיונו של הנאשם לצמיתות.

אשר לעברו התעבורתי של הנאשם, אמנם אין מדובר בעבר מכביד, בהתחשב בכך שמדובר בנהג משאית, אולם יש לשים לבד שבעברו של הנאשם, שנוהג משנת 2002, וצבר לחובתו 20 הרשעות קודמות, עבירה דומה של נהיגה באור אדום (משנת 2018). כן לחובתו מגוון עבירות נוספות, בהן שימוש בטלפון, כניסה לצומת לא מהנתיב הימני, רכב מעל 10,000 ק"ג, רכב במדרכה, 2 גלגלים, מעבר 1.3 מ', מותר לעצור בכביש (משנת 2016), הפרעה לעוברי דרך בעת כניסה למסלול התנועה (משנת 2016), אי האטה לפני מעבר חציה (משנת 2015), סטיה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה ועוד.

הנאשם, כעולה מתסקיר המבחן, נטל אחריות לתאונה והביע חרטה כנה. להערכת שירות המבחן מעורבותו בעבירות חריגה להתנהלותו בדרך כלל, ונראה שמאפייני אישיותו החיוביים לצד ההליך המשפטי, תורמים בהפחתת הסיכון

להישנות עבירה בעתיד. בהינתן האמור, ונוכח המוטיבציה שהביע הנאשם בהשתלבות בהליך טיפולי, הומלץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב בהליך טיפולי, והטלת צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, כעונש חינוכי שיקומי.

בהתחשב במכלול השיקולים, רף הרשלנות הגבוה, הפגיעה הקשה שנגרמה לנפגע בתאונה, לצד העובדה שלא הוגשה אסמכתא לעניין שעור אחוז הנכות שנקבע לנפגע, ולא הוצג תיעוד רפואי לגבי מצבו כיום, לצד הבעת חרטה כנה מצדו של הנאשם, ותסקיר המבחן שממליץ על אופק שיקומי, אני בדעה שהפסילה ההולמת את המקרה היא 11 חודשים.

פסילה זו תרחיק את הנאשם מהכביש ותשגר מסר מרתיע מביצוע עבירה דומה. לצד הפסילה יושתו על הנאשם צו של"צ, בהיקף של 300 שעות, צו מבחן, למשך שנה, במסגרתו ישולב הנאשם, בהליך טיפולי, במסגרת שירות המבחן, שיגביר את מודעות הנאשם להתנהלות תקינה בכביש, וענישה צופה פני עתיד, בדמות פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע, בסך 5,000 ₪.

19. אשר לעתירת הסגור לסיווג הפסילה, הרי שזו נדחית. הכלל הוא שיש לפסול את רישיון הנהיגה בפסילה בלתי מסווגת. סיווג הפסילה יעשה רק במקרים חריגים, באופן שיש בו כדי לשמור על אפקטיביות הפסילה, ועל בטחונם של המשתמשים בכביש (**עפ"ת (חי') 7659-03-11 ח'נג'ר נ' מ"י (12.5.12)**). במקרה שלפני, מצאתי שסיווג הפסילה על משאית, בה נהג הנאשם בארוע, ירוקן הלכה למעשה את משמעות פסילתו מנהיגה מכל משמעות ואפקטיביות.

זאת ועוד, כעולה מהפסיקה, בעבירות תעבורה, אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים שיקולי ההרתעה על התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין (רע"פ 3764/05 **בן זויה נגד מדינת ישראל**). אפנה בעניין לדברי בית המשפט **בעפת (מרכז) 23981-11-11 מדינת ישראל נ' יחיאל קרני (29.1.12)**:

"אני סבור שכאשר מדובר במכת מדינה שעניינה שלומם ורווחתו של ציבור שלם - מן הדין ומן הצדק כי השיקול הציבורי יעמוד מעל השיקולים האינדיווידואליים. בהינתן שעבירת אי הצייתנות לרמזור היא עבירה שכיחה ביותר וכוללת כ- 16% מעבירות התעבורה (העתק הודעה לעיתונות של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מסומן נספח י' בכתב הערעור מטעם המדינה), הרי שמדובר בנגע רחב אשר חובה למגר. **משכך יש להעמיד את שיקולי ההרתעה והגמול על השיקולים האינדיווידואליים שלהם משקל משני בלבד.**" (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

20. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 300 שעות לתועלת הציבור, אותם יבצע הנאשם בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן. הפיקוח על ביצוע הצו יעשה על ידי שירות המבחן. הנאשם מזהר כי אם לא יעמוד בתנאי השירות, יאלץ בית המשפט להפקיע את השל"צ ולגזור את דינו מחדש.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 11 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה לא יאוחר מיום 21.12.21.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.12.21

5. אני מורה על הטלת צו מבחן, למשך שנה, במסגרתו ישולב בהליך טיפולי, במסגרת שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, יאלץ בית המשפט להפקיע את צו המבחן ולגזור את דינו מחדש.

6. פיצוי לנפגע בסך 5,000 ₪.

הנאשם יפקיד במזכירות בית המשפט את סכום הפיצוי בסך 5,000 ₪ במזומן, לטובת הנפגע, עד יום 1.12.21.

המאשימה תעביר היום למזכירות ביהמ"ש טופס פרטי הנפגע, לצורך ביצוע ההפקדה.

העתק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

129371 הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ב, 20 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.